

PAUL VERLAINE:

ÎNTELEPCIUNE.

Stăpîne, în iubire m'ai rănit
Și astăzi rana mă mai doare încă
Stăpîne, în iubire m'ai rănit...

Stăpîne, m'ai lovit cu teama ta,
Iar lovitura încă mă mai arde —
Stăpîne, m'ai lovit cu teama ta...

Stăpîne, am aflat că totu-i rău
Și-a ta mărire mi-a pătruns în suflet.
Stăpîne, am aflat că totu-i rău...

Îneacă-mi sufletul în al tău vin,
Topește-mi viața 'n pînea mesii tale,
Îneacă-mi sufletul în al tău vin...

Privește al meu sînge nevărsat,
Îmi dai prea mult dacă-mi sortești durere,
Privește al meu sînge nevărsat...

Iar fruntea-mi n'a știut decît roși,
Ci tu o ia drept reazăm tălpii sfinte.
Iar fruntea-mi n'a știut decît roși...

Vezi mîna mea ? Nici cînd n'o fi muncit,
Dar tu primește-o să-ți aprindă candelă —
Vezi mîna mea ? Nici cînd n'o fi muncit...

Și sufletul mi-a tremurat în van,
Învăță-l să cunoască suferința —
Și sufletul mi-a tremurat în van...

Iar pașii mei de sînt rătăcitori,
Tu-i cheamă 'n calea bunătății tale —
Iar pașii mei de sînt rătăcitori...

Un glas posomorît și minciunos
Te roagă să-i arăți ce-i pocăința —
Un glas posomorît și minciunos...

Și ochii mei, luminează de greșeli,
Tu-i șterge cu-ale rugăciunii lacrimi —
Și ochii mei, luminează de greșeli...

Tu, al iertării și al milei Domn,
Povara nerecunoștinții mele,
Tu, al iertării și al milei Domn,

Stăpîn în iad și 'n raiul înflorit,
Cît mi-e de negru și adînc păcatul,
Stăpîn în iad și 'n raiul înflorit,

Al fericirii noastre Dumnezeu,
Și frica mea și toată neștiința,
Al fericirii noastre Dumnezeu,

Tu ești a toate, toate, știutor,
Și că nu-i nimeni mai sărman ca mine,
Tu ești a toate, toate, știutor...

Dar tot ce am Stăpîne-i pentru tine.